Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Středa, 18 Září 2013 21:23

„*Colour Fest – to jsou pořádný barvy, rozumíš? Colour znamená barvy a fest jako festovný, jako pořádný, rozumíš?* “ (Kdo by chtěl říct, že ten festival se nejmenuje Colour Fest, nechť ví, že oficiální názvy někdy nejsou důležité: Zahradu v éře, kdy byla ve Strážnici, také místní zásadně nazývali FolkFest…) Seděl jsem na obědě v rázovité restauračce na pomezí čtvrtí Hulváky a Moravská Ostrava a kuckaje smíchy poslouchal jsem, co místní lid říká o velkém festivalu na svém území.

S fakt pořádnými barvami to letos nebylo tak jednoduché. Jeden z mých dobrých kamarádů, člověk, který určitě muzice rozumí, mi řekl, že přijel letos na Colours of Ostrava jenom na Damiena Rice a pak zase odjel, protože na festivalu bylo málo zelené. (Nebo tak nějak.) Rozumějte: nepostrádal davy příslušně barevně oděných kamarádů doladěných liščími ohony, ale nějak neskousl průmyslový areál s minimem trávníků, kde se letos festival konal. No, a v tom jsme se právě neshodli: zatímco co se hudby samé týče, asi jsem byl při své první návštěvě CoO před třemi lety spokojenější (částečně i proto, že poprvé je jen jednou, částečně i proto, že jsem letos bohužel leccos zajímavého vynechal – viz závěr). Zato areál dolních Vítkovic – neuvěřitelný svět zmrtvělých a rzí pokrytých vysokých pecí, obřích potrubí, zásobníků, komínů, dnes „zpřístupnělé městské industriální dědictví“ a národní kulturní památka – tak ten mě tedy nadchl sám o sobě a ve spojitosti s hudbou taky. Ne, nekonvertoval jsem k metalu či industriálu, skutečně mně přišlo jako úžasné poslouchat zpěv a akustickou kytaru Damiena Rice, pak zvednout hlavu a podívat se na frontu temných hutních monumentů, která na nás zhlížela. Nebo se prodírat od pódia k pódiu úzkými uličkami mezi (občas už prořezaným) potrubím o průměru 2000 mm a prohlížet si cédéčka nebo kupovat pivo ve stáncích schoulených na úpatí koksárenských baterií. (Pravda, v sandálech to občas mezi štěrkem a zachovaným uhelným prachem žádná labuž nebyla; a to prý byl v tomto směru areál „zcivilizován“ mnohem víc než loni.) Nebo na „klubová“ vystoupení chodit do Multifunkční auly Gong – dříve plynojemu jímajícího vysokopecní plyn. Začnu tedy v Gongu a pokus o popis slyšené hudby budu členit právě po jednotlivých scénách. Gong je krásně upravená prostora pro 1500 diváků, z nichž každý bezvadně vidí i slyší. Jelikož ovšem celkový počet diváků Colours of Ostrava byl o řád vyšší, bylo třeba si kupovat lístky, akreditace – neakreditace. To by mi snad ani nevadilo, ale nějak jsem se to dopředu nedozvěděl a přišel tak o snad jedinou interpretku, která Gong vyprodala –

#colours 2013
ČESKÁ SPOŘITELNA STAGE

Colours of Ostrava, 18. – 21. července 2013, Ostrava, areál Dolní Vítkovice